

Emnenr. 23

Fylke: Vest-Hyder

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Firdra -

Emne: Borsjikk te Kvardags-

Bygdelag: Østre Filtroy -

Oppskr. av: Laurids Eriksson -

Gard: Hovras -

(adresse): Rasvåg -

G.nr. 26. Br.nr. Kingrja 19 flere

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *Mest etter det eg i tia heftetna
frå mange gamle i heile bygda -*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Øgø f. 1876. småbrøger sjömann á fisker -

SVAR

I gamle dæ kom dei kjæ lege á toga anad i den stæva folkje hølt seg i, der hadde dei arepalle me jore i toga ove, for roig á trekket ud. I stæva virka dei te sine klæa, á arbjaja sitt lúsje rá á red skab, der á d á sáv falke, (Dei unge á dei gamle) på glödná á bramsuarta på areu, smidde dei söuháva (Klöinte salta, á torka, me hætann på) der steiza dei pennesteiz (Torka söuribbe) salt sill á bresling, (Penne, Spidd.) te pålegg på fladbröbede, á seinere i tia dá dei fant på á múra skorsteinspiba i kjölkken me bileggeroqu frá skoresteinen em i stæva, dá steiza dei áu rebute på ogusglödnann på skoresteinen, Nere i skorsteinspiba va der et jedu trærsv jönnom, i jedne (som hente rautre) (for dæ va fyst av tee) hang skora som toge gryda hang i, á ellen omna gryda va på skoresteinen, der va ein údveld flad stor hellestein, Den áhne framsia á skarsteinspiba (Skorsteinsmunningen) va omlag tvo alne hóg á tvo alne brei der pibesia knilte på ein 8 X 8 tommes trærhjélke som låg ove ein 8 á 10 tommes skorsteins stöppe tvo alne hóg (på kvar sia) Der va opmúra omna skoresteinhella si ala hóg kallá bedden,

2

Storsteins stolpam va hos alle (Om fahize.)
pajuta, Dei va firkanta oppe a nere, onlage in fol,
a undre part a tekanta, a i brodinga ronne
hell spisse tagga, firkantan va farga morkbla,
mitten brunn, Naturfarga, antagein (gallepte pa
sig bli ribrunn, Mylherrens blagrunn) Alle hadde
slige, hell store storsteina i omkring 1890, sa
blei de ettekrart komfyra me roir op te one
taga, hebst te laddpiba, Ei lida mura piba
fra istalopt te loughizde one taga, omkring
1920 fekk folk seg snart elektriske komfyre,
Ein del folk he sement stobte storsteina i
kjeller me ennemura beholler te klarask-
vusa a storsteinspibe mytta te roir friaguan,
men om ei lida ti vil elektrisk stoin domenera
alt, au pa land a sjohygd, I gamle dee hadde
sjehelize hus ei ell stova, seinere kalla
bryggerhus te a koga a brygga a vaska i,
a tirka te torika kodue i forr de sto te
kvadua, men da husen fekk storstein
i kokene, blei kodue torika der i storagryda,
(Halltongryda) hallfjorings gryda va grund-
gryda, litlagryda va mylkegryda, de heite
at Frankerig hadde dei sterkaste a billigste
gryden, a gryde idre ti kom derfra, a at i
gamle dal steigte dei fladbroe pa ein sleben
hellestein i ell huse, men her ma vera
lenje sian, da jedu bakste helle kom i bryg-
me storstein i hus fekk mange usle ell hus
i grus, a de blei lagelig me hella i storstein.
I men tippoldefers ti hadde mange are a jore
a torrtag, dei fekk dei fyste tagstein sian a
hollandste kofa, Sjipperen sa: Tagstein angelegen,
dei va sma a gule a heite sjolstein, Fra
gamal ti hadde bedre hunder og bedre
strandsiddere gode a uage staselige stolpehue,
Madhue at me hus. her ei a att pa Flitroy-

5015

Borsjikk te
Kværdags-

De va sjikk frá gamle dæ at kæn mest kvær
 Lördags kvell i skouninga, ventertie, steigte
 et gram pennesteig te kvær på glo på are.
 sian i morning a belegger, i 60 a 70 årann
 i morning a Kakkelaqu, de va torka kjöd
 a söukrötur, dei sette små kjöd stykja fest
 på spiss penne a eigeal, seinere i tia på ein
 jedutein (Spett.) dei stak de fort ennöve
 varmen naga gånje så de bara blei naga
 spridd, alle i hús sadd da rout varmen på
 kratka me naga stykja fladbro i fanje-
 faren sad me kniv a skar kjöd stykjan te,
 så rakte kvær framme sit fladbro, a mora
 la de steigta på stekvært, feite som da
 dryppa a, tog fladbroie te søg, så slikka
 a gnaga a ad dei pennesteig, De va ikke naga
 mætti, (et sjömandsüdtrykk va sjest) menn
 på geran tote dei de va så kose a greit
 ete naga strave stri a smatta på de goe kjöd
 a feide fladbroede a mänen sjein klar jömmom
 mindu ennöve golv som va reimt lüd skúra
 te söndagshelg, dei drydde üd lugga ein
 time a meir, a kalla de for sjemt: Nä
 ska me ha jestedo, som jabut va et üdtrykk
 for naga gätt a eda. (De a som te jestedo.)
 Som va de jabu allestass, a for meg a eldre i
 kjær erindring. For omkring 150 år sian da
 fleire hadde koga (Kakkelaqu) i stæva me
 röir enni stærsteinspiba, da koga dei med
 i agusgryden, a Kaffikjelen, men gröndegryda
 blei alti koga på stærtein, for der sto möje
 grönd te, a om sommer koga dei alt på stærstein
 me risve, lyuz, a sinner, for brunnetorv a sjei-
 ve, måtte dei spara te vinter a verma op stæva
 me. Hússtann omkring 80 årann va möje de
 gamle a de unge par a seks te äte unge, mange
 hadde kjenestjenta for bara naga þone on are,

Træk. hús.

7102

4
ei sjöbygd som Hidra he trara småbrüg frá
tvo te fire kjysfoe på brüge, á te omkring 1880
avla dei sen sien mad, Havre, bygg, mjelk, smör,
ost, kjöd, næbe, jorpla, sto á klæa, oguskræne
m.m. Rasvåg, Houväs ströum, me 50 lüs á mange
småbrüg, hadde da öre 30 kyr, Houväs gar 14.
Rasvåg he ná ei kyr, á Houväs 4. Der sennes
te byens meieri náge mjelk frá sentrom
Kjerkehavn, á Hidrasünd Hitroy, á fra Kravvig
á Ahusnes, Hidra fastland, á sennes náge fá
slagtedyr te byens slaktere jönnom are-
hellest leve folk sa á sei á Kravbuvára-
gauste fá fiska ná lüs fisk jönnom are, á da
á ubetydelig fisk der brüges, fa eg tor me
rette seia möje mendre enn byfalkje brüga,
Som nebut va der: da store á heile möje madvön-
i eldre ti, á da kom seg á at folk va möje á Foddere
ndann evne á tiltag te á völa på lüse á rydda
á sjeba på jora, á fisker folk på ströuman levde
værre hel dyr, da mange gamle trävendige
folk: mi ti fortelde frá falkelive i ferne da
á fordystert te at eg kann beskriva koss
dei levde: lytte á skür ront á böut me
ströuma som ledninga ndan lüsje rá á
sadd på üsel Krakk á stammel me ein borlem
som dei slo mer ötte vegg ná dei hadd ede-
ongann ád al sen mad: træg på gálve, hadde
dei et gram mjöl, etta dei da hob me fisk, lever,
á rogn, á kogte te kompe, sa variera da jo náge
me Krabbe á hommer, mange onga jeltk möje
styrde. (Vilt.) heilt te 80 áramn, á dei fólde seg
täliz me velle her á gras, Klöverblom, syre,
Kjerringrokk m.m. De heite da at angan heftje
vön, dei slakta alti náge i seg, da heite öi:
Den á hin, Dei hadde mange onga men fá levde
opp. Vorherre tog dei te seg - sa bli da
helst at eg fortale om sad á sjikk frá store brüg-

5015

-3-
Ganne -
Borsjikk te
Kværdags -

1) Dei sidd: alle tie alti i stæva a' ad me
vængbore. (Slagbore.) De sto ivst fra dora, a' me
sol sia i stæva. I gamelti me glogge, sian me
vindue. 2) I detta århundre he dei meste folk
bygd bagkammers otte stæva der folk ede på
skjyvelor me borstykja te a' jorra da så breitt
som dei vil ha de, mange he te bygd sitt kjøten
et spiskammers, a' da he sian omkring 1890
bleo mi je sjikk at famelian toge sine mål
i kammers a' spiskammers. 3) Som velut
he kjøkken hos folk her i bygda alti vore te
laiga a' koga mad, a' husefolke i eldre ti ad i stæva,
men da he alti vore folkesjikk at der slogt
hel fremmen va been te bors, så stelde mota
mad te bodnam te eda på kjøkene, for itje a'
forstørre madro a' praten me bore, 4) De
a' fa' sine, hell nabobber der i tia he levd
i Thidra. 5) Eg kjenne te at der i tia va ein
heil del vonne kjoringa hell hækse som ad
gøtt de heste a' maden på kjøkken for dei bar
da på bore te man a' bodu, a' mang ein man
he levd et forspild liv me troll te kjoring.
6) Va da te veitle hell jistebo, rigga dei te
me planke a' bor te sede a' edebor (madbor)
så mange kunne sidda samann ront i stæva
7) Ivst me bore i stæva heite i alle tie høgser
der far i huse sidd. den sjikk he i detta
århundre lide brügt, kana sen plass va fæer,
tverst ove me vegg me andre borseune, 8) 9)
Nei, men hann sidde ivst me bore, 10) Stenne
madbore fritt ut fra vegg, a' ares plass for
husefar a' jost me ovre stæva vegg, a' mitt
me bore. 11) De va nokk svært sjellann
någen i tia om kværdag i arbeit vaska uovann
nå dei jekk te bors te målan, dei skrobba
dei jodna mod grese, hell for som helst,
kvinnfolkje brügte fæer a' skrobba uovann

mod statjen, merire hæften, så jakut at
 der jekk hale, som dei da sette lappa på,
 så blei de te at dei frå gammalt kalla hæften
 hånuboda (Eg le feij jigt i hånuboda) Frå
 umindelig te he bodu lese borbönn te a i frå
 stavehore. 780 a 90 a ran lydde borbönn slik,
 7 Jesu navn går vi tilbords. at spise drikke
 på ditt ord, dai Gud til are oss til gavn
 Så får vi mad i Jesu navn. (Frå bore -)
 7 Jesu navn så: vi ett, av Guds gaver er vi
 mett. Gud jiv oss derav lyfike gavn -
 og vi vil prise ditt hellige navn, ammen -
 så pleide faren seia lagt: Gud fri atk for
 hunger, a mang ein gamal sa: Hunger, krig a
 pestelens. Eg kann rett seia at de a uhoirt
 a utengt at de ho någeti i Hidra, sto vore sa
 ra a ngüdelig ein fameli at någen sad a ad
 mo bore mo hua på have, ja eg trü aldrig
 at der: tia va någen så lage (gamle hell unge)
 at dei hadde hua på have i si stava, hell nå
 dei jekk ein i någen annen mans stava,
 Någenslags bönn te a så milen mo bore bli mindre
 a mindre brügt i detta århundre, a så voksne lese
 bispastil om Söndag, a lese i måranu a knels andakts
 böga, hoghülle mo bibel, postil, a andaktsböga
 a stort seet brüdt, hell fört ud på sjöen ardei
 unge som he et anoderende hogskel stään på stes.
 12. Som nebt va förr så a sei alle tünstjörk a
 tre. De stora gröndefad sto mitt på bore a bytta
 (Kinja) mo sür mjelk sto attmo, dei koga alti grönd
 nokk te et par des, a alti sür mjelk te grönd, a
 hellest brüga dei moje sür mjelk, for bara sür -
 flöde brüga dei a Kjinna te smör, A Kjinne mjelk
 a sigta byggmjöl koga dei mösmör te ha på fladbrö:
 hede, den va halvsätyfik som grönd, hell som Kvidlemjöl:
 nelleng. Mo tre önsa öisa dei mjelk fra Kinja
 öre i sine tremjelkeståle, mora laga te grönd

4-
Grunn-
Borersjikk te
Kværdags-

a mjelk i boduann sine skåle, for dei ikkje sto
 sloppa, dei vogsue tog me odden a sjeia ein
 klatt grønd i fade, a fælde så sjeia me mjelk i
 skåla si, a ad, De va sjikk a ha ei gryda på
 elstæen me varmtvann, for tvekjörla måtte
 vaskas hell blei dei mygla a sure, a dei som
 hadde krotikk, krögte kjörlevanne ette vasken
 a ha te sloppeshytte, For omkring 150 år sian
 va der naga bygdetimmsmea som laga timmsjeie
 a timmtalerkena a hæltekniira a jåspåde (Wtslitt
 ja) Blyholk nere i skapte for gøtt feste.) Smean for
 öve laun a strann a selde, (Skreppelandel.) grønd
 va tykk a fast, Na grønden va kagt börta dei
 ell onna gryda tesies, a så stampa dei den
 me grøndetråra i naga menitta, me timmsjeie
 blei da da bere a ja grønd på sjeia, da va folk
 flest ikkje så apt hel nöie me a vaska sjeie,
 a for ca' 100 år sian va der mange som ikkje
 bruga talerk, men ad me novan a la anfall
 på bore, ja heilt apt te antierann, men for 200
 år sian va her naga Hollands a Engelsk
 steintoi i handel i byen, For 100 år sian va
 da almen sjikk a bruga store steintoiolla te
 a ha mjelk te grønd i, a te ha kaffi i, Her va knapt
 kaffi i handel for tohondre år sian, Folk drakk
 te mälann röllik, perrikom, a karve te, ag sirtöl
 av Lybekste timmskräs a andre tennstöit. Bodu
 fekk knapt kaffi for 100 år sian, a dei mesta fekk
 grøndvann me naga segoritilsetning, omkring 1890
 da va der allesta nätkk a sürmjelk a ja for 3 hell
 5 öre pätta, a gøtt mäl, jabut öve. Te gamle a dei
 mindre bodu, verina dei sür mjelk så ü blei
 te ost a miosa, så sölla dei fladbrö i, kalla söll,
 Dei gamle ad söll te kvæls. bodu te märans
 döure a kvæls, men dei vogsue a större bodu
 ad grønd a mjelk te döure a kvælsmad, a
 reivebodu (Ganske små) fekk velling a rödmjelt a byggmjel

5015

Havregrønden va mørkbrun forde at koldne
 va formoije tørka for bakkekrednen sto fa
 mala de talig me ikke formoije sae, grøndestoppa
 på fode va mest så bar som lær, men grønd a sans
 havre a tytt sur mjelk smaga gøtt. Omkring 80 åran
 blei krambū grønt rogumjøl ettekvort mar brøgt
 te grønd, og da en te stompelrø, helst blandt
 strand sidder småbrugere, da blei de slutt
 me den feldlige krækting me bore na sae
 sette seg fast i halsen, folk fekk alti kavresin
 løus me a tygga a svelga någe svare fladbrø-
 togge, som reinste halsen, 7 fire århundre va
 de brug a fiskere a ta me kaga (Dont hell anter)
 folle a sur mjelk om vinter på skinn a skudenes
 sillefiskann, a driktte te maden, (Karring) den
 jera någe, denn va en den beste med sin, ka
 moije vad a ta dei lei, blei sjellann någen fisker
 forkjøla. De ha blea slutt me nebutte sjikke
 i detta århundre (Grønd a sanshavre a rog, a surmjelk, a flødebytte
 Knabt sa någen bygg hell havre, dei mange små-
 brug a snart nelagte, a dei større fo ei te tro kjør,
 någe enkle tri, Folk jabut driktte kaffe a levning
 fra middagsmad te kveldmad, a dei fa bodu driktte
 någe sødmjelk te maden, svært lide fisk bli
 brøgt, men kjødmad helst pølse, De a pengefloim
 i dessa too verdenskrigan me store prisar på alt
 helst på fiskerara a høge daglønne som gauske
 he omvrenget folks levedett fra 80 a 90 åran -
 ligedann derfra te Peder Clausen Fris tid, da han
 seie: Dei teg te seg formoije av fisken, fer kort leviti,
 Om kultūr a levnis blandt prestefolk landhann-
 delsfolk, a sjipperborger, og jomomtia, a kjigøtt
 a bestriwa, Fra umindeligti te omkring 1890 jittk
 sjipera i blå leusepratke a ijelig me andre stor-
 folk høge i hatten, nebut for den blå adel-
 everadige a uklanderlige som kjøelige, a storfolks
 sone flest va peppagutta, va alti et for for skolelærere

5015

-5-
Grunnes
Forsjittk te
Kværdags-

De heite forritia at storfolk hadde de kje så sprøgt
i madveien, dei kjente ikje så svært, dei sto
klo seg i døffel å fløiel å rist pønta ma silspenne
å Kiappa, på ball å banketta va bor fint dekket,
å så va de kjent å stort. eldre ti å ha arvesøll å
penga på kjisteboom, derfor levde dei meste minne-
berlig å sparte i lühsholdning for å brilliera-

13) De va mōje sjittk hos fiskere å småfolk at dei
sette madgryda på bore hell på stavegalve å sette
på kreikka å skamla kont om å åd, å te omkring 70
åraun åd mōje å de almindelige folk utan gaffel
å lae asfall på bore som va utan dug ment helst brūn-
mala, Somme hadde gaffel, å kom slett å frammen
te middagsmål, da lae dei gaffel frammen, som
nebut matt ikje bodnann vera i stāva da, bara
dei allerminste, dei andre va da i kjøkene å rotte

15) ja, Fra omkring 1850-1920- (16) ja, te omkring
slutten av forrige århundre- (17) Omkring 1800 va der

brūgt gaffel hos storfolk neit eg, men ja småfolk
eigde gaffla omkring 1890- 18) Dei, 9 ei sjøbygd som
Hidra va der fra omkring 1850 ein å amen sjōmann
som kjōbte ma seg leim nāga billige Sheffield gaffla å kniva
fra England, 19) Eg he høirt gamle kane fortald
at dei mōte av, å te, laga (Vaska) trestjōrla i einen
lūd for ikje dei sto logta sūrt, men eg sag: 80 åraun
at mange småfolk (Fiskere å småbrūgere) va kje så
noie ma tim. jidufortena, å blekk tōi, dei hadde
ei donkje (Fogtig) kjōrlefilla på bore, sette mōle
tørka bolla kniv å sjie, å sette da op i bakkk
(Etlike mōle hængestab på vegg stmo bore)
maklig å sedda ner på slagbore atte, neste mål-
Der de va større jente bodu i lūs, vaska dei kjōrlan-
(Helst knapt hallreine) på kjøkene, (Vanne da svært sjide.)

20) Som nebut he sjōfolk i tia, teie ma seg fra
iddlane steintōi å glass tōi, å fra omkring 70 åraun
ånnāge porseleu, Sjō folkemuse "Fedreminner" Rasvåg- 5015

Der e talerkena fode m.m. av steintoi e glass som
 ska vara meir enn 200 ar gamle, Dei pleide jinnom
 tra sta i den nage tradponta Kjothen Kjotherketta,
 a brugt mest bara i veitle a helg te a ha soffe
 a groind i (Fulegroind, kryllupsoppa) Omkring 1870
 hejonte folk a ha groind i steinlade (Leiz) og omkring
 1880 ausa mjelk. 21) Staveborvoksduga hadde
 sjofolk a norskamerikanere ma sog heim
 omkring 1870, mest va dei lagt pa bore mellom
 maltian bare for stass, omkring 1890 va der
 mange som hadde voksdug pa bor^oonne malti,
 i dette arhundre ein brodert toidug mitt pa bore,
 attsa nage minne, Dem bli teien a bor onna
 maltian, men mange he ma fortia ein kaffidug
 liggans pa voksdugen onna kaffimaltie, De ce i
 tra iketydelig te, brugt: Hidra, aut en vil te, for 1850.
 22) I gamle dae va da sjikk a sanuskura stavebor
 svart knitt, I forearhundre a brunnula venjelbor
 slagbor (Stavebore.) I detta arhundre a stynebor
 (Spisebor) Varniseret, 23) De va nage sjikk fra
 gamle dae te omkring 1900 at far: hogsode tog lyst
 a fode, a mora oiste te boduann i skalen, Ca, 1870
 i sma steinfode hell talerkena, dei store jentebodu
 a dadda (Jenestjenta) toisa, laga beda a jelpste
 mendre bodu a skrobelize gamle te mad i malan,
 De heite: eldre tie: a otla do te, hell sjikta da
 mellom dei, 24) Smor blei lide brugt i gamal ti
 bara mannen fekk nage lide svart, Smor kunne
 alti omsettas i penza te stakk, te nage brennin i
 sjenkstak te melle sin, a onna matte der penza te
 for a vara agta, som a kosta prest heim va hoederlig
 begravels. Austendig begravels va for mann i
 hui a seia et Gudsor, a je barerann et mal mad,
 fa da va et gamalt or: He du tje penza, a du livlous.
 Tromad va fladbro, lepsa, hellekage, a glokage,
 Da russisk rog kom i handel, blei da meir a meir
 stompbro, a Kavring, a tyttke oguskage, (Deikage)

o Kridlinnendug
= a Kridlinnendug
pa middags bore

25) De kann ein itje seia på anna vis, enn at der va
 ütenskjelig stor madnøi i dei meste heim, ja såge
 an hos dei som hadde dei støste brug, der dei va i
 jell å hadde stor hússtann, å der va lide berent me
 dei, Glendigheda ebba ud i 80 a 90 årane me tetragi:
 sjofart å Amerrikapenga, Knappt sågen vil trü ka
 Kleine hús, ka vissel klædd, ka sjit sliz mange va,
 å deffor spedem i som lae mange bodu i tilig grav,

26) De va i eldre ti idommen mans verdighet å ha
 någe stell me sine bodu om han va aldri så stor ein
 kjosse hell stadder, De eineste va å lera dei horbønne
 å fadervor, men der va mange i eldre ti som itje slopp
 for presten fyste are for dei komtje fadervor, Tongnem
 seie ein gamal protokol, å ei gamal kjering fra Hidra
 fastland see meg at folk på garaan ylte som i lizfor,
 for kvært ar va der bodu som itje slopp for presten,

27) ja - 28) Søndag å halv leste for hel bestefar i kvær
 an heim brim an andagtsbor tekt i húsprotel å song
 selve for å sette) heit leste ein a dei gamle, mæran
 å knels andagt ar beste kamte, å anna andagts bor
 å alle bodu leste knelsbom nå dei va kamme; song
 All gamal sed å sjittk he så å sei ebba ud i detta
 århundre, Bædu he ein mengde skolelekse, å he moro
 me skral å leik.

29) De va et gamalt or i Hidra -
 Du skal tje smakka me mad i monnen, hellest va de
 go alman sjittk å smakka lide, å sidde rolig i sjittklig
 me bore. Madro å respekt for Guds gava, hellest
 va dei tje kjerkejungd, å i folkeringe lide agta -
 Na tjena folk jevnt gatt, å levestade go, å dei fa
 bodu folk he, dei leve op. gamle folks toring
 jung tebogs, men kraft ånga, tentjelig at övedre =

men tobaksbrug i 150 år, nå (lydsigtes) siges i
 heimman i tre a fjore ledd. Fedres ondskab
 mod sin ar Gud skalt fiske kropp. 30) Gu nåde
 dålike som la me bore, takk veittje ka de å å solta,

31) Syng itje me bore, de å bare galne folk som syng
 me bore. 32) Fleire horbønne, men alti slutta alle;
 Gud sje lov å takk for maden.

33.34.35/ Do va gamalt á Klein faring á Komma ta folk: máltie-
sa sae dei enadora: Velbekam, ná kom ez áleilig. Satt
deg te bor á ta et bed me ofke, áhá, ez ád júst heima,
Do jelp ikje. Sá va da for mann hell kána á dra den
fremmen te borsode. Do va sjófolk á Amerikafarer
som jore vakk me all gamel boude sed á sjítka, á
skabte atte levelig árden á pyntelighed, (36-37) Dei
meste fiskara á smábrúgera va stády: mádnou-
men helle-^{blóndt gudre folk} vum fremmen manfolk kom me dora, va
da lett á traktera me et stútt ol, hel dramen, verre
va da me kjarung- sá va da: Sta dú kje lyst em, sa
sta ez varna kjelen, á folk jabnt hadde ei kvidetaga
á náge rafinade liggans i krostabe á by fremmen, á da
va go folkessjikk á fóra sez únselig, á bli noia, á dóttu pá
kvar kopp kaffi, á gáttir, mens dei radla om lundelsa i bygga-
kaffien mátte alti vera úsmalen á reismaga, Ná ann
stem pá ellstaen á tórka náge stou, fer ann úsmag-
á lossta máse 38-39-40-41. Do va kje sjikk á by ein voman
mad á kaffi údann kána va me, folkje á fremmen á alti
me lígebor (Stambore) hara dei forhadte dovne legg-
slammaun (Legdefolk.) fekk kje komma leng inn en pá
kjöken á fekk náge rúsk mad der, á sár anna sön sjunfell
i tommbás (Flúganne legg, tvo dae hostvar): Kost á losji,
Do va aldri i tra sjikk at nágen sádd i Högse sá leng ein
for hell bestefor levde, Der sádd odelmann ná han tog
mod sjode pá hús á gar, hadersplass me bore va áú
á sídda me sia á högse. Mannen hell fremmen vana
jekk aldri teboru mellem málanu, da va stamm,
for da komne kjarungann. Kom da annen ein, va da sjikk
á gá et gram at á fram pá golv me hauman bagpa, á prata,
Do jikk fort i letta áshondre á gá frá gamal te den úgeti,
belag á mad sjítka derma eglímt, slegt á fremmen
kjám á jenz som i et Sodoma byliv, ná óve lann á stram-
Folk á ná máje samann i klítt i fódsl á áremals-
dal, á ede sez sprengt pá blóndkage, bor dekke
trars jinnom hús tvo storstave, (Náge tverung, lúste.)
Do á mórtit for lógeridenstat á veda ta máje ein máje tele-